

Twär Frashe önj Rom *(Alfred Boysen)*

Twär Frashe, e krönik nåmt ja Werrit an Mallerk, wjarn eefter Rom kimen. Deer wörd ja nö åles wiset, wat önj jö eewi stää to shöns wos. Sö kömen ja ok iinjens in önj dåt teater foon Pompejus. Ja kömen auers mån aw en iinjfåchen plåts to saten. Lik auer for jam såchens audere saten önj long smoke dråchte, an ja setjen aw natere plåtse wat oufklouset wjarn, maast as et preesterbör önj e shörk. Da biise Frashe fraageden, wat dåt for manshne wjarn? „Dåt san da åadelikste an fornaamste manshne aw e hiile wraal!“ wörd ja säid. „Dan hiire we deer ok haane“, sään da Frashe, „dan nimen as trouer an mödjier as e Frashe“. Matseelew stöin ja ap an gengen auer to da römische redjmoons (senatore) an seeten jam bai ja dil. Da kiiikden tojarst wat ferwonert, auers dan smeeltens. Da iinjfåche Römere wonerten jam auers ai lait auer dåt fri etjheew foon da biise Frashe.

(In: Siewertsen, M. & A. Boysen. 1955. *Stobe an kiming. Dachte, bile an tääle üt frashlönj.* Lonham: Frashe Ferlag. S. 96.)